

Cajtleng

Glasilo učencev Osnovne šole
Adama Bohoriča Brestanica

18. številka, december 2023

KAZALO

UVODNIK	4
ŠOLSKI NOVINARJI POROČAJO	5
ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT	9
PRAZNIČNI ČAS.....	10
INTERVJU	15
BRALNI KOTIČEK	16
FILMSKI KOTIČEK	17
GLASBENI KOTIČEK.....	18
KOTIČEK VIDEOIGER	20
POTUJEMO	21
MODNI KOTIČEK.....	22
KUHARSKI KOTIČEK	24
EKO KOTIČEK	28
LIKOVNI KOTIČEK.....	32
LITERARNI KOTIČEK	34
RAZVEDRILO	48

UVODNIK

Pozdravljeni, naši zvesti bralci!

Božične pesmi, praznično okrašene ulice, skodelica toplega čaja v orokavičenih rokah, nasmejani obrazi in prisrčna voščila – ja, prazniki so že pred vrati! Z njimi pa prihaja tudi najnovejša številka našega šolskega glasila, ki vas bo s svojimi prispevki pospremila v, za mnoge najlepše, božično-novoletne počitnice.

V skladu s časom, v katerem izhaja, je tudi tokratna številka Cajtenga praznično obarvana. Šolski novinarji so se potrudili na straneh, ki sledijo, pričarati toplo, sladko in vznemirljivo praznično vzdušje. Raziskovali so, kako praznike praznujejo drugje po svetu, poročali o tem, kaj se je zanimivega dogajalo na naši šoli ter med učenci poizvedeli, kakšni so njihovi načrti za počitnice in kako tradicionalno preživljajo praznike.

Predstavljamo vam tudi intervju s šestošolko, Varvaro Lebedevo, ki je povedala več o tem, kako praznike praznujejo pri njih v Rusiji. Odpravili smo se na potovanje daleč na sever in obiskali Božička v Božičkovi deželi. To pa sploh še ni vse, predstavljamo vam tudi, kako se modno obleči v teh mrzlih dneh, vam svetujemo, po kateri knjigi, filmu ter igrici poseči med počitnicami, ter katere pesmi vas bodo spravile v najboljše razpoloženje. Nismo pa pozabili niti na športne navdušence, ki si lahko preberete zanimivosti o Ligi prvakov, pa tudi ne na ljubitelje živali, saj vam tokrat predstavljamo prav posebno domačo žival – paličnjake.

Kot že običajno vam predstavljamo tudi najboljše in najzanimivejše likovne in literarne izdelke, ki so nastajali vse od začetka šolskega leta, na koncu pa vas vabimo tudi, da se z nami razvedrite ob osmerosmerki, šalah in prazničnem horoskopu – le kaj nam prinaša?

Andreja Dvoršek, urednica

*Mesto polno je ljudi, v zraku tisoče luči.
Prazniki so spet pri nas, koga sploh še moti mraz,
naj še tebe greje naša dobra volja.
(Čuki)*

ŠOLSKI NOVINARJI POROČAJO

Varno v prometu

V sredo, 20. 9. 2023, smo se devetošolci z avtobusom odpravili v Krško v Šolski center Krško z učiteljicama Marjanco Penič in Uršo Vidmar. Ko smo prispeli, smo se v telovadnici zbrali devetošolci iz vseh šol iz občine Krško. Tam so nas pozdravili podpredsednik občine, ravnatelj šole in predsednik zavoda Varna pot Robert Štab. Gospod Robert je vodil predavanje, v katerem nam je povedal nekaj zelo groznih in žalostnih zgodb, ki so se zgodile

njemu in njegovi ekipi. Po predavanju smo se razdelili v več skupin in se razšli na več koncev šole. Mi smo najprej odšli pred šolo, kjer smo lahko ponovno preizkusili vožnjo s kolesom čez poligon, kot smo ga že delali, ko smo naredili izpit za kolo. Nato pa smo lahko poizkusili mnoge naprave. Pred šolo je bila postavljena naprava, ki je demonstrirala, kako te pas varuje, ko si v prometni nesreči. V telovadnici si lahko poizkusil, kako je, če se avto obrne naokoli in celo kako se rešiti, če avto tako stane. Tam so imeli tudi očala, ki so ti pokazala, kako vidiš, če si pod vplivom alkohola, z njimi smo poizkusili hoditi, voziti, ujeti žogo in jo postaviti na stožec. Za konec pa smo odšli na parkirišče, kjer so nam še policisti, gasilci in reševalci pokazali, kako oni opravljajo svoje delo v primeru nesreče.

Nika Kovačič, 9. a

Foto: Urša Vidmar

Likovni tabor Razglednice naših krajev

V sredo, 4. 10. 2023, nas je šest učenk iz 8. a in 8. b razreda z učiteljico Uršo Vidmar odšlo na enodnevni likovni tabor na Osnovno šolo XIV. divizije Senovo, ki je potekal v okviru praznovanj 100-letnice šolstva na Senovem.

Tam smo se zbrali že ob pol osmih in takoj pričeli z delom. Učiteljica in učenci iz Senovega so nam pokazali, kje je zid, na katerega bomo slikale. Najprej smo

se morale odločiti, katero izmed prinesenih risb bomo narisale. Izbrale smo risbo železniške postaje z razgledom na grad Rajhenburg. Risbo smo nato morale narisati na zid, okoli nje pa narisati okvir in na vrhu vrvico, da je izgledalo, kot da je obešena v galeriji. Odšle smo po lončke z barvo in čopiče ter pričele z delom.

Ker je bilo okoli nas še dovolj prostora, nas pa je bilo kar šest, se je učiteljica dogovorila, da bomo me naslikale še eno sliko. Izvedele smo, da bo Osnovna šola Adama Bohoriča Brestanica EDINA, ki bo slikale dve sliki. Polovica nas je slikala Brestanico, polovica pa cesto skozi gozd v jeseni.

Končale smo ob 12.00 in za nami je bilo kar precej trdega dela. Pospravile smo svoje stvari in se poslovile od ostalih udeležencev. Za nagrado nas je na koncu učiteljica peljala na piškote, ki smo jih pojedle, ko smo čakale na prevoz.

Lucija Koren, 8. b

Foto: Urša Vidmar

Policist za en dan

V petek, 13. oktobra 2023, smo se trije šestošolci, Leja, Zoja in Marcel, udeležili projekta Policist za 1 dan v sodelovanju s Policijsko postajo Krško. Med prvo šolsko uro je po nas s policijskim kombijem prišel policist Kristjan Urek. Dobili smo policijske kape in odsevnike, tako da smo bili ustrezno pripravljeni na spoznavanje policijskega dela.

Policist nas je s kombijem odpeljal na policijsko postajo v Krškem in nam jo razkazal. Videli smo celo prostor, v katerem so bile puške in naboji. Tudi sami smo pripravili manjše presenečenje za policista, sestavili (in odrepali) smo mu namreč pesem.

Kam nas pelje policist, poli, poli, policist?

Kam nas pelje policist, poli, poli, policist?

Kam nas pelje policist, poli, poli, policist?

V šolo al' v zapor?

Po ogledu policijske postaje smo odšli k ribnikom v Brestanici, kjer so nam predstavili policijskega psa, ki lovi roparje. Za konec so nas odpeljali še do avtoceste, kjer smo lahko vozečim avtomobilom merili hitrost.

Leja Glas, 6. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo peljali kot zaporniki.

Marcel Potočnik, 6. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko nam je policist pokazal policijsko postajo.

Zoja Arenšek, 6. a

Meni pa je bilo všeč, ko smo videli psa, ki lovi roparje.

Leja Glas, 6. a

Foto: policist Kristjan Urek

Liga prvakov

Uradni napis Lige prvakov

Vir fotografije: <https://snportal.si>

bil uveden pokal liga prvakov, znan kot evropski pokal. Danes za preboj v Ligo prvakov, potrebuješ določeno mesto v nacionalni ligi, kot so *Premier liga* v Veliki Britaniji, *Bundesliga* v Nemčiji, *La liga* v Španiji in *Serija A* v Italiji.

Tudi letos je med glavnimi favoriti lanski zmagovalc Manchester City. Poleg njega tudi Real Madrid, Bayern Munchen, Inter Milan in Paris Saint-Germain.

Klubi, ki se ne uspejo uvrstiti v šestnajstino finala Lige prvakov, se uvrstijo v *Evropsko ligo* ali v *Evropsko konferenčno ligo*. To je pred kratkim uspelo tudi slovenskemu ljubljanskemu klubu Olimpija.

Rekord največ zadetih golov v Ligi prvakov ima nogometaš Cristiano Ronaldo, ki je dosegel kar 140 golov. Na drugem mestu po številu golov je Lionel Messi, na tretjem pa Robert Lewandowski.

V letošnji ligi prvakov je tudi nekaj slovenskih nogometašev. Med njimi so najbolj znana imena Jan Oblak, ki igra za Atletico Madrid, Benjamin Šeško, ki igra za Leipzig ter Kevin Kampel, ki prav tako igra za Leipzig.

Prvi slovenski klub, ki se je uvrstil v skupinski del Lige prvakov, je bil v sezoni 1999/2000 takratni državni prvak Maribor.

Žan Jevšnik, 7. a

Jan Oblak

Vir fotografije: <https://avto-magazin.metropolitan.si>

Benjamin Šeško

Vir fotografije: <https://www.redbull.com>

ŠOLSKA SKUPNOST IN ŠOLSKI PARLAMENT

Srečanje mladih parlamentarcev v Krškem

V ponedeljek, 2. oktobra 2023, sva se predstavnici naše šole Nika Kovačič in Tjaša Kostevc z mentorico Andrejo Dvoršek udeležili srečanja mladih parlamentarcev mestne občine Krško in občine Kostanjevica na Krki v Krškem. Zbrali smo se v Dvorani v parku v Krškem. Nagovorili sta nas ga. Darja Dobršek, strokovna sodelavka ZPM Krško, in ga. Katja Šribar, podpredsednica ZPM Krško.

S srečanjem smo otvorili dejavnosti, ki bodo potekale v tem tednu – Tednu otroka, ki so ga letos naslovili s sloganom »Zakaj in zatoji radovednosti«. Na srečanju smo se pogovarjali o duševnem zdravju otrok in mladih, ki je že drugo leto zapored tema otroških šolskih parlamentov. Ga. Manca Marinčič nam je predstavila tudi biblioterapijo. Izmenjevali smo svoja mnenja in izkušnje. Bilo je zelo poučno. Ugotovili pa sva tudi, da je naša šola med redkimi, ki se tematike duševnega zdravja učencev loteva vsako leto na nivoju cele šole v sklopu sedaj že tradicionalnega naravoslovnega dne Povej – poslušam!

Nika Kovačič in Tjaša Kostevc, 9. a

Predstavnici šolskega parlamenta naše OŠ s predstavnikoma OŠ Senovo in podžupanom MO Krško, Jožetom Olovcem

Foto: Andreja Dvoršek

PRAZNIČNI ČAS

Praznovanja božiča po svetu

Božič je poleg velike noči največji krščanski praznik, simbolizira upanje in prihod dobrega. Po svetu ga na različne načine obeležujejo tako verniki kot neverniki. Predstavljamo vam nekaj najbolj zanimivih praznovanj po svetu.

Avstralija

Božiček na plaži v Avstraliji

Vir fotografije: www.glamadelaide.com

V Avstraliji je za razliko od naših in nam bližnjih krajev ob božiču vedno poletje, si pa zato v državi tam spodaj zimsko vzdušje pač umetno pričarajo. Ker so poletne temperature visoke, ljudje božič najraje praznujejo zunaj, pogosto celo kampirajo. Praznične jedi pa si privoščijo ob kosilu – namesto božične večerje imajo kar žar piknik na vrtu ali na plaži, kjer si tudi izmenjajo darila.

Islandija

Na Islandiji praznujejo božič kot v večini drugih evropskih držav, vendar imajo islandski otroci to srečo, da jih v 13 dneh pred božičem obiše kar 13 Božičkov. Ti izvirajo iz islandske folklore, oblečeni so v islandsko nošo in za vseh 13 bratov velja, da so lahko zelo nesramni. Islandski otroci še vedno ohranjajo tradicijo in vsak večer postavijo čevlje na okensko polico spalnice, zjutraj pa jih pričakajo sladkarije in majhna darila ali pa gnil krompir, odvisno od obnašanja prejšnji dan.

Slovaška in Češka

Številne srednje in vzhodnoevropske države za glavni obrok božične pojedine ne postrežejo race, piščanca ali purana, temveč krapa. Na Slovaškem in Češkem je to že kar običaj. Po tradiciji je družina kupila živega krapa nekaj dni pred božičem in ga pustila plavati v domači kadi, na božični večer pa je postal pojedina. Vendar danes številne družine kupijo kar mrtve krape in jih za nekaj dni postavijo v zmrzovalnik, dokler ni čas za božično pojedino.

Nemčija

Velik del praznovanja božiča v Nemčiji se zgodi v adventu, ki se prične štiri nedelje pred samim božičem. Ta običaj sega v 19. stoletje, ko so nemški protestanti odštevali dneve do božiča. Na vrata so s kredo označili 24 črt in vsak dan eno odstranili. Kasneje so adventni koledarji postali takšni kot jih poznamo danes, s 24 vratci in darilci pod njimi. Prav tako imata veliko vlogo tudi

adventni venec ter božično drevo. Na adventnem vencu so vsako nedeljo prižgali eno svečo in tako odštevali. Na božični večer so domov prinesli še božično smreko, ki so jo skupaj okrasili.

Filipini

Festival velikanskih lampijončkov poteka vsako leto v mestu San Fernando na Filipinih. Ker festival vsako leto privabi ogromno gledalcev, so mesto poimenovali kar »božična prestolnica Filipinov«. Na festivalu *Ligligan parul*, kot ga imenujejo domačini, poteka tekmovanje v izdelavi lampijončkov. Vsaka skupina si prizadeva izdelati najlepšo svetilko. Prvotno so bili lampijončki narejeni iz papirja, takšne lampijončke so poimenovali »*papel de hapon*«. Danes pa jih izdelujejo iz različnih materialov ter namesto sveče dodajo led svetilko.

Japonska

Božič na Japonskem praznujejo šele zadnjih nekaj desetletij, zato ga tam ne obravnavajo kot državni ali verski praznik. Japonci na božični večer pogosto postrežejo ocvrtega piščanca in zato so se pogosto zatekali v restavracije kot je KFC. 1974 je KFC izvedel marketinško kampanjo imenovano »Kentucky za božič«, ali po japonsko »*Kurisumasu ni wa kentakkii*«, ki je Japoncem približala čar božiča. Hkrati pa so KFC-jevemu ocvrtem piščancu dodali še tradicionalno božično torto.

Natalija Jankovič in Karin Škoberne, 9. a

Kitajsko novo leto

Praznovanje novega leta na Kitajskem
Vir fotografije: <https://www.primorski.eu>

Kitajsko novo leto, imenovano tudi lunarno ali lunino novo leto, časovno ne sovpada z novim letom večine držav sveta. Datum prehoda starega v novo leto namreč Kitajci določajo po luninem koledarju. Za razliko od zahodnega novega leta se datum luninega novega leta spreminja. Novo leto po luninem koledarju nastopi po drugi mladi luni po zimskem sončevem obratu, kar je lahko kateri koli dan med 21. januarjem in 20. februarjem. Letos se bo novo leto začelo 22. januarja.

Čeprav ta praznik pri nas imenujemo »kitajsko novo leto«, Kitajska še zdaleč ni edina država, ki ga praznuje. Praznujejo ga milijoni ljudi po vsem svetu, zlasti v državah vzhodne Azije. Takrat simbolično temo noči prežene svetloba ognjemetov, luči in sveč. Na javnih površinah je ogromno papirnatih luči, odvijajo se zmajevi plesi, festivalske parade z glasbo in akrobacijami. Praznovanja trajajo dva tedna in se zaključijo s posebnim festivalom luči.

Za razliko od našega silvestrovanja kitajsko novo leto ni čas za pijančevanje. Na večer kitajskega novega leta so ulice Hong Konga prazne, saj so prebivalci zbrani v svojih domovih, kjer večerjajo z družinskimi člani, ki so se vrnil domov.

Nekateri to obdobje imenujejo tudi največja potovalna nočna mora. Na Kitajskem, v Hong Kongu in ostalih državah s prevladujočo kitajsko populacijo, je novo leto državni praznik. Šole in pisarne so zaprte, zato ogromno število ljudi priložnost izkoristi za potovanje. Bodisi za vrnitev domov k svojim bližnjim ali odhod na počitnice.

Kitajski zmaj
Vir fotografije: <https://maribor24.si/lajfstajl/kitajsko-novo-leto-2022>

Za Kitajce rdeča barva predstavlja srečo in tako v času novega leta rdečo barvo vidimo povsod v kitajskih mestih. Rdeče lanterne visijo pri vhodih, rdeči papirnati izrezki krasijo okna. Praznik zaznamujejo tudi rdeče kuverte, ki jih napolnijo z denarjem in poročeni jih dajejo otrokom, neporočenim sorodnikom, prijateljem in zaposlenim. Znesek je običajno sodo število in naj ne bi vsebovalo številke 4, ki velja za nesrečo število, saj zveni kot kitajska beseda za smrt.

Andraž Povhe, Ćerim Jusić in Tilen Resnik, 7. a

Kako pa bomo praznike preživljali mi?

Moj ati ima na 31. december rojstni dan, zato veliko ljudi pride, da mu voščijo. Imamo posebno večerjo z kruhom, pečenko in podobno. Darila pa odpiramo zjutraj, ko se zbudimo.

Katja Čerkuč, 7. a

Pri nas gremo vedno na sprehod, potem pa pridejo darila in pride moja družina. Darila vedno odpiramo zvečer. Delali smo piškote, ki jih nastavimo Božičku.

Nina Kos, 3. a

Pri nas pa darila odpiramo zjutraj. Nastavim Božičku piškote in mleko.

Ema Mozer, 3. a

Pečemo piškote in imamo večerjo, zjutraj pa odpremo darila od Božička.

Leina Hadžić Bekrić, 1. a

K nam pridejo sorodniki in prijatelj in potem imamo večerjo z potico, juho in podobnim. Darila odpiramo zjutraj.

Leana Kunej, 6. a

Gremo k sorodnikom na božič in odpiramo darila. Popoldne gremo k eni babici, zvečer pa še k drugi in smo tam s sorodniki. Na božični večer veliko jemo in gremo k polnočnicam. Moj brat Aljaž pa nastavlja piškote Božičku.

Žana Ban, 9. a

Za božič se zbudimo in gremo k staršem domov, kjer imamo zajtrk in odpremo darila, potem pa se napakiramo v avto in se odpravimo do ene od sester, torej smo pri nas, v Novem mestu ali v Portorožu. Potem gremo na kakšen sprehod. Prejšnji dan pa gremo k staršem in imamo večerjo, pogledamo kakšen film in gremo spat.

Učiteljica Urša Vidmar

Okrašujemo smrekico in pod njo damo jaslice. Ko pojemo večerjo, prinese Božiček darila in jih odpremo zjutraj. Imamo tudi večerjo z sorodniki.

Nik Remih, 1. b

Božiček prinese darila zjutraj in mu nastavimo piškote mleko in benko, da se posladka. Zvečer imamo večerjo z družino. Tudi hodimo v cerkev za polnočnico.

Leon Mlakar, 2. a

Mi božič praznujemo zelo čarobno. Pečemo piškote, se igramo družabne igre, vedno imamo večerjo in gremo k stricu. Darila odpremo na božič. Ob polnoči spimo, če pa sem buden, pa pospremim Božička, da najde pot do smrečice.

Učitelj Damjan Kos

Včasih gremo k polnočnicam. Okrasimo smreko in jaslice. Za večerjo mam kekse in potico ter pečenko. Pridejo pa sorodniki. Darila odpremo zjutraj in gremo za božič k stari mami.

Klemen Levičar, 9. a

Mi na božič cel dan jemo, tudi prejšnji dan imamo večerjo in prideta dedek in babica. Potem pa odpremo darila. Imamo še sladico, kekse in pečenko.

Karla Grubič, 8. a

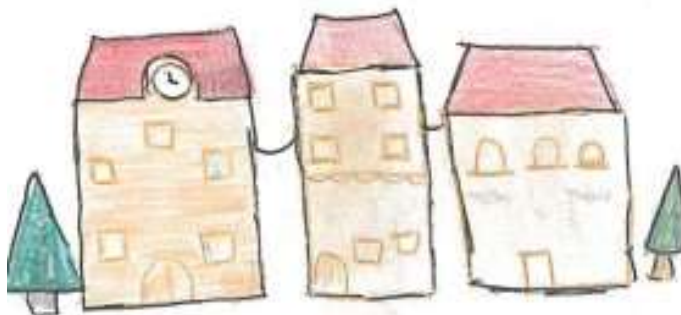
Doma praznujemo božič tako, da k sebi povabimo teto ali pa ona nas. Skupaj imamo večerjo in se igramo ter plešemo. Darila odpiramo zvečer in se obdarujemo med seboj.

Elizabeta Kukovičič, 5. a

Jemo piškote in zjutraj odpremo darila. Božičku nastavimo kekse in mleko, hodimo pa tudi na polnočnice.

Nik Moškon, 4. a

Lučka Colarič in Nika Kovačič, 9. a

INTERVJU

Intervju s šestošolko Varvaro Lebedevo

Varvara, pozdravljena. Hvala, ker si pripravljena odgovoriti na nekaj vprašanj. Slišali sva, da si se v Brestanico preselila iz Rusije, zato naju zanima cel kup stvari.

Kako to, da ste se z družino priselili v Slovenijo?

Ker v Rusiji poteka vojna in se nam je Slovenija zdela lepa država.

Kakšni so bili tvoji občutki ob selitvi?

Dobri, ampak sem bila žalostna, ker je Rusija moja rojstna država, in tam sem imela prijatelje.

Kako se počutiš na naši šoli? Kaj ti je najbolj in kaj najmanj všeč?

Počutim se dobro. Ni mi všeč, da ima šola samo 2 nadstropji, v Rusiji pa je šola imela 4 nadstropja. Najbolj pa mi je všeč, da je šola lepa.

Kakšen se ti zdi slovenski jezik? Ali ti dela učenje slovenščine težave?

Ne dela mi težav, dobro ga razumem.

Kaj počneš v prostem času?

Sem doma na računalniku in tudi rišem.

Kako praznujete praznike v Rusiji? Božič, novo leto?

Božiča ne praznujemo, imamo samo novo leto.

Kakšne so najbolj opazne razlike med Slovenijo in Rusijo?

V Sloveniji so bolj prijazni ljudje in lepše je.

Kaj ti je bilo v Rusiji najbolj všeč?

Moji prijatelji.

Kaj ti je v Sloveniji najbolj všeč?

Šola, prijatelji in hribi.

Lučka Colarič in Nika Kovačič, 9. a

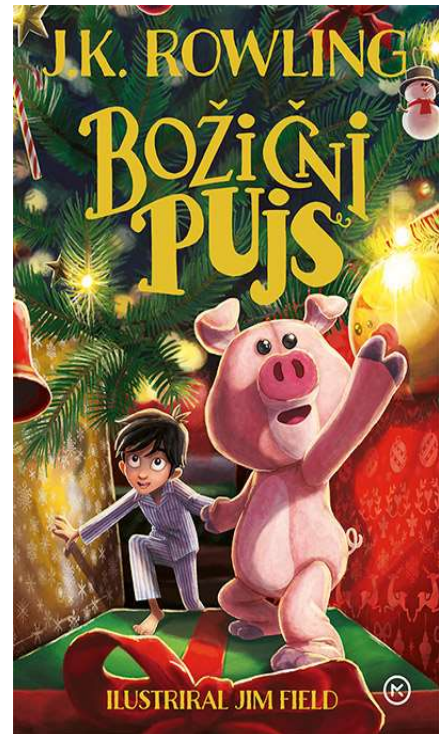
BRALNI KOTIČEK

J. K. Rowling: Božični pujs

Jakec obožuje svojo igračo, ki se imenuje Dagi Pujs ali na kratko DP. DP je plišasta igrača, ki ima v svojem trebuščku zrna, zato se Jakec rad igra z njim. Nekega dne se njegova starša ločita, zato se Jakec in mama preselita k babici in dedku, kjer se je Jakec moral prešolati. V novi šoli se ni počutil zelo sprejetega, a nekega dne je spoznal znano gimnastičarko Brino Možino. Brina je bila zelo prijazna, dokler se ni njen oče poročil z Jakčevo mamo. Takrat pa se je Brina nekoč razjezila in DP-ja vrgla skozi okno avtomobila.

Jakec je dobil novega pujska, ki pa mu ni bil všeč. Izkazalo se je, da lahko pujs govori in skupaj z Jakcem sta odšla v deželo izgubljenih stvari, da bi poiskala DP-ja. Več o tem, kako se je njuna pustolovščina zaključila, pa izveste v knjigi.

Zoja Moškon in Kim Zorko, 6. a

Naslovnica knjige *Božični pujs*

Vir fotografije: <https://www.mladinska-knjiga.si/knjige/leposlovje/bozicni-pujs>

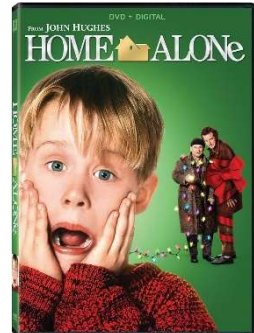

FILMSKI KOTIČEK

Top 5 božičnih filmov

Božično-novoletnih praznikov brez božičnih filmov si kar ne moremo več predstavljati. Za vas sva pripravili seznam petih najboljših po najinem izboru.

Sam doma 1 je vsem dobro poznani film, ki ga lahko vsako leto spremljamo na televizijskih zaslonih. Posneli so ga leta 1990, torej je star že več kot trideset let, pa je še vedno božična klasika. V glavni vlogi spremljamo dečka Kevina, ki tik pred božičem ostane sam doma, saj ga njegovi starši pozabijo, ko odpotujejo. V mestu, kjer živi, sta na delu tatova, ki imata namen oropati tudi njihovo hišo. Kevin si izmisli pretkan načrt z veliko potegavščinami, ki tatovoma povzročijo nemalo preglavic.

Sam doma 1
Vir fotografije:
<https://www.amazon.com.au>

Grinch
Vir fotografije:
https://www.kolosej.si/film/film/grinch_1/

Grinch je animirani film, posnet leta 2018 po zgodbi dr. Seussa, enega najbolj priznanih ameriških avtorjev otroške literature. Čudaški Grinch živi samotarsko življenje blizu mesteca Kdolsko. Nima lepih spominov na otroštvo, ki ga je preživel v sirotišnici. Družbo mu dela psiček Maks. Vsako leto mu dneve pred božičem pokvarijo prebivalci Kdolskega s svojimi praznovanji, zato se tokrat Grinch odloči, da jim bo ukradel božič.

Polarni vlak je družinska animirana pustolovščina iz leta 2004, posneta po istoimenski knjižni predlogi. V glavni vlogi nastopa deček, po katerega neke noči pride Polarni vlak in ga skupaj z drugimi otroki odpelje na severni tečaj k Božičku.

Škrat je film iz leta 2003. Nekega božičnega večera pred mnogo leti se je otročiček iz sirotišnice pretihotapil v Božičkovo vrečo z igračkami. Tako je po pomoti pristal v Božičkovi delavnici, kjer so ga vzgajali kot pravega škrata. Ko odraste, je trikrat večji od ostalih škratov, zato gre v New York, kjer naj bi bile njegove prave korenine. Kmalu spozna, da ne sodi tja, saj je njegov dom severni tečaj. Poišče svojega pravega očeta ter svoje sorojence.

Kapa je nov slovenski film in govori o fantu, ki živi v sirotišnici, kjer vsako leto izžrebajo otroka, ki gre k izbrani družini za božič. V družini pa živi deklica, ki fantka ni tako vesela, saj si je želela sestrico. Družina, h kateri je šel deček za božič, je bila bogata, zato so mu nesramneži naročili, naj ukrade drago stvar. To je želel storiti, a sta z deklico nato srečala Božička. Doživita pravo dogodivščino in se srečno vrmeta domov.

Leja Glas in Tia Tršelič, 6. a

GLASBENI KOTIČEK

Top 10 božičnih pesmi

Wham!: Last Christmas

Pesem *Last Christmas* angleškega dueta Wham! je izšla 3. decembra leta 1984, govori pa o nesrečni ljubezni. Posebnost te pesmi je, da se beseda »božič« ponavlja samo v refrenu, zato ta pesem sprva ni veljala za božično. George Michael se je odločil, da bo refren spremenil v bolj božičnega.

Mariah Carey: All I want for Christmas

Mariah Carey
Vir fotografije:
<https://www.housebeautiful.com>

Pesem *All I want for Christmas* je izšla 20. decembra 2019. Ta pesem ima 414.167.036 ogledov in 4,5 milijonov všečkov na spletni strani *YouTube*. Po komentarjih na omenjeni spletni strani sodeč je ta pesem še vedno »hit«.

Duet Wham

Vir fotografije:

<https://www.salon.com>

Nika Zorjan: Poljubi me na božič

Pesem je izšla 28. novembra 2020. Prejela je več kot 2 milijona ogledov in 13 tisoč všečkov na *YouTube*. Pevka Nika

Zorjan je naredila nov album za božič, in ta pesem je glavna tega albuma.

Nika Zorjan

Vir fotografije:

<https://www.zurnal24.si>

Shakin' Stevens
Vir fotografije:
<https://www.discogs.com/>

Shakin' Stevens: Merry Christmas Everyone

Merry Christmas Everyone je praznična pesem, ki jo je posnel pevec Shakin' Stevens. Izdal jo je leta 2020, 26. novembra. Na *YouTube* je ta pesem dobila 201.000 všečkov ter 44.212.053 ogledov.

Ariana Grande: Santa Tell Me

Pesem *Santa Tell Me* je bila izdana 24. novembra 2014. Pesem se je takoj zavihtela na lestvico desetih najbolj predvajanih v mnogih državah sveta. Uvrstila se je tudi na 65. mesto ameriške lestvice *Billboard HOT 100* in kasneje dosegla 12. mesto, saj pesem še naprej postaja klasika sodobnega časa.

Ariana Grande

Vir fotografije:

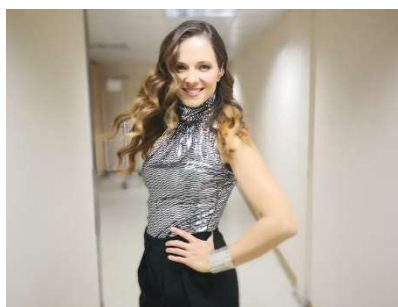
<https://xmasyleblog.wordpress.com>

Eva Boto: Za božič kot otrok

Eva Boto je svojo pesem Za božič kot otrok izdala 17. novembra 2022. Videospot je na *YouTube* že v enem dnevu dosegel 50 tisoč ogledov, po 4-ih dnevih jih je bilo več kot 115 tisoč. Svoj čas je bila najbolj priljubljena v Sloveniji.

Eva Boto

Vir fotografije: <https://www.youtube.com>**Nina Pušlar: Božične oči**

Nina Pušlar

Vir fotografije: <https://demokracija.si>

Pesem je bila izdana 24. decembra 2021 in dosegla je 32.659 ogledov na *YouTube*. Pesem je pevka posnela skupaj z otroki iz zboru OŠ Stična, v katerem je kot osnovnošolka prepevala tudi Nina.

Bql in Polkaholiki: Lučke

Pesem je bila izdana 3. decembra 2021

Bql in Polkaholiki

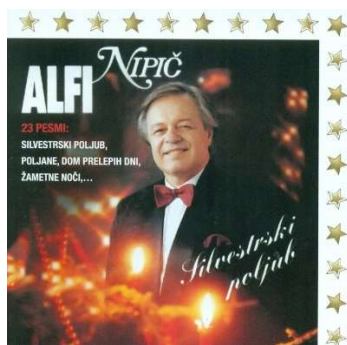
Vir fotografije:

<https://www.youtube.com/watch?v=19bAHwLLzNY>

in se je nemudoma zavrtila na vrh glasbenih lestvic v Sloveniji. Priljubljeni glasbeni skupini sta združili moči. Posebej za snemanje videospota so v praznično okrašenem Kranju že pred uradnim prižigom prižgali lučke.

Skupina Veter: Bela snežinka

Bela snežinka je skladba slovenske skupine Veter in je priredba melodije italijanske kancone. Slovenska izvedba je izšla leta 1988, original pa že davnega leta 1940. Danes jo lahko poslušamo v mnogih izvedbah, najbolj poslušane so izvedbe Božičnega zborčka, Domna Kumra, Natalije Verboten ter Bepopa.

Alfi Nipič: Silvestrski poljub

Alfi Nipič

Vir fotografije:

<https://www.nika.si>

Je zimzelena novoletna skladba, ki jo izvaja Alfi Nipič in je bila premierno predstavljena leta 1971. Skladba je postala nepogrešljiva spremljava na prehodu iz silvestrovega v novo leto ob televiziji v vsaki slovenski dnevni sobi, pa tudi na vseh množičnih praznovanjih na prostem.

Ula Belinc in Brina Omerzel, 6. a ter Kim Zorko in Zoja Moškon, 7. a

KOTIČEK VIDEOIGER

Računalniška igra Sam doma

Prepričana sem, da skorajda ne obstaja otrok, ki ne bi poznal franšize filmov Sam doma, ki jih lahko vsako leto spremljamo na televizijskih ekranih v predbožičnem času. Verjetno pa le malokdo ve, obstaja tudi računalniška igra, povezana z omenjenimi filmi.

Sam doma je naslov več povezanih videoiger, ki temeljijo na filmu režiserja Johna Hughesa. Izdane so bile za platforme Nintendo, Gameboy, Sega Genesis, Game Gear in za osebni računalnik.

Igro so prvič izdali leta 1991. Obstaja več različic in vsaka ima drugačen slog igranja, vendar vse delijo isti zaplet in približno enak cilj iz filma. Kevin McCallister ostane sam doma, ko se njegova družina odpravi na božične počitnice v Pariz. Preprečiti mora Harryju in Marvu, »mokrima banditoma«, da bi vlomila v njegov dom, pri čemer uporabi različne gospodinjske predmete in z njimi nastavi pasti nepridipravoma.

Lučka Colarič, 9. a

POTUJEMO

Božičkova dežela

Na obisku v Božičkovi deželi

Vir fotografije: <https://arhiv.onaplus.delo.si/na-obisku-pri-pravem-bozicku-na-laponskem>

Ali Božiček res obstaja? Ja! Star je že več kot 57 let in lahko ga obiščete v Božičkovi deželi na Finskem. Različne potovalne agencije organizirajo to, za mnoge najbolj čarobno potovanje, na katerem se jim lahko pridružite.

Gre za deželo ledene pravljice, ki je domovanje čisto pravega Božička. Nahaja se na severu Finske, na Laponskem, blizu arktičnega kroga. Božičkova vasica se imenuje *Rovaniemi* in ima obliko rogovja severnega jelena.

Turistične agencije ob obisku organizirajo mnoge čudovite pustolovščine. Lahko obiščete živalski vrt Ranua ZOO, ki se nahaja približno uro vožnje od mesta Rovaniemi in je izjemna priložnost za enodnevni izlet. V tem živalskem vrtu domujejo izključno arktične živali, kot so sivi volk, los, snežna sova, polarni medved in severni jeleni.

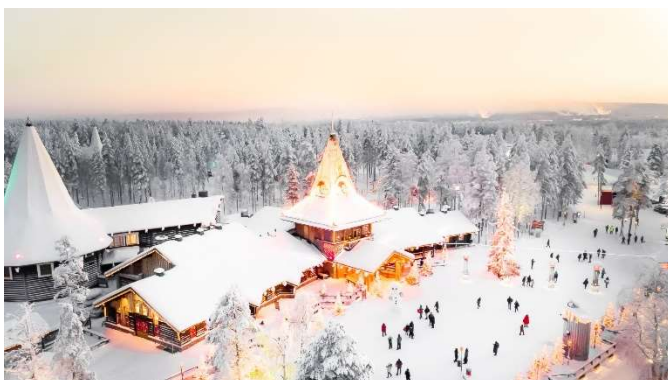
Če imate radi živali, je Božičkova dežela kot naročena za vas. Obiščete lahko tudi farmo haskijev, izredno pametnih psov, ki uživajo v teku. Popeljejo vas lahko na vožnjo s pasjo vprego skozi zasnežene vasice. Božičkove sani pa vodijo severni jeleni.

Za mnoge najlepše doživetje pa je obisk same Božičkove vasice. V njej lahko obiščete Božička v njegovi pisarni, z njim pokramljate in mu zaupate svoje želje. Ustavite se lahko na pošti, kjer so shranjeni kupi pisem z željami z vsega sveta. V božično okrašenih trgovinah lahko nakupujete, ali pa se preprosto sedeta za mizo z vročo čokolado v rokah in opazujete praznično vzdušje.

Severni jelen

Vir fotografije: <https://arhiv.onaplus.delo.si/na-obisku-pri-pravem-bozicku-na-laponskem>

Zvečer se lahko odpravite oprežat za enim izmed najlepših nebesnih pojavov, imenovanem severni sij ali *Aurora Borealis*. Vsekakor se sliši kot potovanje, vredno doživetja!

Sara Kočever in Tia Napret, 6. a

Božičkova vasica

Vir fotografije: <https://arhiv.onaplus.delo.si/na-obisku-pri-pravem-bozicku-na-laponskem>

MODNI KOTIČEK

UGG®

a u s t r a l i a

Logotip znamke

Vir fotografije: /images/U/UGG-logo-760A4FFE68-seecklogo.com.png

Modna znamka Ugg, znana predvsem po škornjih, izhaja iz Avstralije in Nove Zelandije. Škornji, danes poznani kot »Uggice« so začeli biti prepoznavni na podežlju v Avstraliji leta 1920, kjer jih je izdelovalo podjetje *Blue Mountains Ugg* v Novem Južnem Walesu.

Širša proizvodnja se je začela po poznih 50-ih letih, takrat je je lastnik ovčje tovarne Frank Mortel poimenoval znamko »UGG škornji« in jih leta 1982 registriral kot znamko.

Najbolj znani so čevlji iz ovčje kože. Ti že dolgo spadajo med najbolj priljubljene zimske čevlje, čeprav izdelujejo tudi čevlje za ostale letne čase. Čevlji so priljubljeni tudi zaradi znanih osebnosti, ki jih nosijo, npr. Jennifer Lopez, Leonardo di Caprio, Cameron Diaz. Najbolj popularni v letošnjem letu so naslednji modeli:

Klasični škorenj Mini II

Vir fotografije:

<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Klasični škorenj Mini II s platformo

Vir fotografije:

<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Klasični škorenj Mini II mini

Vir fotografije:

<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Klasični ultra mini škorenj s platformo

Vir fotografije:

<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Copat

Vir fotografije:

<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Tazlitta

Vir fotografije:

<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Letos so v podjetju Ugg začeli tudi sodelovanje z modno znamko Telfar, ki izdeluje torbice. Izdelali so tudi slušalke v njihovem slogu.

Bluetooth slušalke iz ovčje kože
Vir fotografije:
<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Ugg Telfar mini torbica
Vir fotografije:
<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Ugg rokavice
Vir fotografije:
<https://www.ugg.com/eu/en/si/>

Najini predlogi za zimski »Ugg outfit«

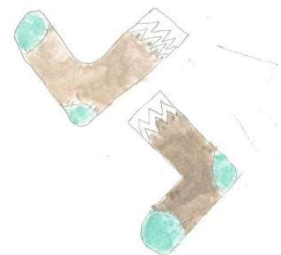
Outfit 1
Vir fotografije:
<https://www.pinterest.com>

Outfit 2
Vir fotografije:
<https://www.pinterest.com>

Outfit 3
Vir fotografije:
<https://www.pinterest.com>

Žana Gorenc in Maria Rosa Kozmus, 8. b

KUHARSKI KOTIČEK

Najslajši božični medenjaki

Lectova srca

Vir fotografije:

<https://www.radolca.si/sl/zanimivosti/>

Medenjaki so piškoti iz medenega testa. So del božičnih praznikov. Danes se z njimi krasi adventne vence in drevesa ter iz njih sestavlja pravljичne hišice. So tudi tradicionalni praznični piškoti. Svoje ime so dobili po medu, ki medenjacom daje tudi značilen okus in je njihova glavna sestavina. Sodobni medenjaki izvirajo iz Belgije, od koder so se razširili najprej v nemški prostor. Sicer so medenjacom podobno pecivo poznali že stari Egipčani nekaj tisoč let nazaj.

Tudi Slovenci imamo svoj medenjaka, ki ga imenujemo *lect*. Obvezna oblika lecta je srce, ki je obarvano z rdečo barvo in okrašeno z različnimi dodatki (srčki, rožice, razni napisi ipd.).

Sestavine:

- 600 g moke
- 200 g sladkorja
- 200 g medu
- 150 g mehkega masla
- 3 jajca
- 2 poravnani žlički soda bikarbone
- 1 žlica začimb (cimet, limonina lupinica, piment)

Priprava:

V posodo stremo jajca in penasto umešamo sladkor. Dodamo zmečano maslo in še naprej dobro mešamo. Ko dobimo lepo rumeno kremo, lahko dodamo med, na koncu pa še moko in začimbe. Testo naj vsaj pol ure počiva v hladilniku. Nato ga razvaljamo na 3–5 milimetrov in z modeli izrežemo poljubne oblike. Piškotke položimo na pekač, ki smo ga obložili s peki papirjem in pečemo približno 7 minut pri 180 stopinjah. Ko jih vzamemo iz pečice morajo biti mehki. Svojo pravo čvrstost bodo dobili ohlajeni.

Piškoti bodo med peko narasli in se nekoliko razlezli – tako bodo dobili svojo značilno mehko zaobljeno obliko – zato bodite pozorni, da bodo pred peko na pekaču dovolj razmaknjeni.

Medenjaki

Vir fotografije:

<https://www.bibaleze.si>

Nikita Cvirn in Nika Zakšek, 7. a

Nutellina zvezda

Sestavine:

- 1 jajce
- 400 g gladke moke
- 50 g stopljenega masla
- 1 vrečka suhega kvasa
- 1 žlička soli
- 2 žlici sladkorja
- 2 dcl mleka
- Nutella

Nutellina zvezda

Vir fotografije:

<https://www.aamori.com/si/blog/nutellina-zvezda/>

Postopek:

1. Vse sestavine za testo stresemo v posodo in zamesimo gladko testo, ki lepo odstopa od posode. Testo pokrijemo s plastično folijo in ga pustimo vzhajati približno pol ure. Testo bi moralo v tem času narasti.
2. Po tem času testo še malo premesimo in ga razdelimo na dva enaka dela. En kos položimo nazaj v posodo, drugega pa razvaljamo na 1 cm debel krog vsaj 30 cm premera. Položimo testen krog na papir za peko in ga namažemo z Nutello. Pazimo, da pustimo 2 cm nenamazan zunanji rob. Vzamemo drugi kos testa in ga razvaljamo na 1 cm debel krog približno enake velikosti. Položimo ga na prvi kos testa, ki je namazan z Nutello, in s pritiskom zlepimo oboda obeh krogov (na mestu, kjer nista namazana). Vzamemo eno kavno skodelico in jo obrnjeno navzdol narahlo pritisnemo natanko v sredino testenega kroga. Tako si najenostavneje označimo, kje bomo začeli rezati krake.
3. Vzamemo oster nož in krog razrežemo na četrtine, začeni pri obodu zarisane kroga na sredini testa. Vsako četrtino prerežemo na dva dela. Dobimo osmine. Vsako osmino spet prerežemo na pol. Tako dobimo 16 približno enakih krakov. S prsti primemo po dva kraka in ju 3 do 4-krat zasukamo navznoter in ju dobro zlepimo med sabo, da se med peko ne razideta. Nadaljujemo, dokler ne dobimo 8 krakov, zlepljenih med sabo.
4. Pripravljeno zvezdo pokrijemo s folijo in jo pustimo počivati kakih 20 minut. Med tem časom prižgemo pečico in jo naravnamo na 180 stopinj Celzija. Preden položimo pecivo v pečico, razžvrkljamo rumenjaki in zvezdo namažemo z njim. Pečemo približno 20 minut oz. dokler zvezda lepo ne porjavi.
5. Po peki jo vzamemo iz pečice in namažemo z raztopino vode in sladkorja, da se bo lepo svetila.

Žana Jevšnik, 7. a

Kinder cheesecake

Ker se bližajo prazniki, sva se odločili, da vam predstaviva božično sladico. Kinder cheesecake je zelo enostavna in okusna sladica, primerna za božične praznike. Zanj sva se odločili, ker je zelo enostavna, vsebuje malo sestavin in je ni potrebno peči. Lotili sva se je tudi sami.

Sestavine:

- 350 g navadnih piškotov
- 180 g stopljenega masla
- 200 g Kinder čokolade
- 500 ml smetane za stepanje
- 500 g kremnega sira (npr. Philadelphia)
- jedilna čokolada

Postopek:

1. V posodi zdrobimo piškote in jih zmešamo s stopljenim maslom.
2. Piškote z maslom pogladimo na dno posode za torto in jo damo v hladilnik, da se masa shladi. Medtem pripravimo kremo.
3. Za kremo je potrebno stopiti Kinder čokoladice.
4. Potem stepemo smetano za stepanje in kremni sir in ju zmešamo s stopljeno čokolado.
5. Na koncu kremo vlijemo v posodo za torto in še to damo nazaj v hladilnik. Počakamo eno uro, da se krema lepo ohladi in strdi.
6. Torto lahko po želji tudi prelijemo s čokoladno glazuro in okrasimo.

Kinder cheesecake

Vir fotografije:

<https://besthomemade.recipes/no-bake-kinder-cheesecake/>

Kinder cheesecake

Vir fotografije:

<https://www.amytreasure.com/kinder-bueno-cheesecake/>

Leana Kunej in Zara Povhe, 6. a

Božične čokoladne bombice

Sestavine:

- kakav v prahu
- penice
- 50 g bele čokolade
- 50 g temne čokolade
- čokoladne mrvice

Postopek:

Vzamemo kovinsko posodo in jo položimo na štedilnik, ki ga nastavimo na zmerno temperaturo. V eni posodi stopimo temno, v drugi pa belo čokolado. Stopljeno čokolado vlijemo v okrogle silikonske modelčke, tako da bomo dobili okrogle polovičke posodic.

Čokolado v modelčki ohlajamo približno toliko časa, da se strdi. Ko se čokolada strdi, posodice napolnimo s kakavom, penicami ali bonboni. To naredimo samo na v polovici čokoladnih posodic.

Nato ponev segrejemo na zmerni temperaturi ter nežno in na hitro polovičke čokoladnih posodic z robom navzdol položimo v ponev. Hitro jih dvignemo nazaj in polno ter prazno polovičko zlepimo skupaj.

Segrejemo mleko in ga prelijemo v skodelico. Čokoladno bombico vržemo v mleko in zgodila se bo čarovnija!

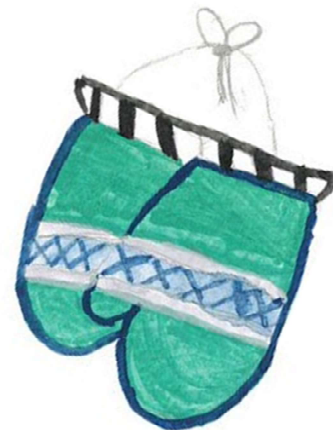

Čokoladne bombice

Vir fotografije: [Easy Hot Chocolate Bombs \(VIDEO\)](#) - i am baker

Zoja Moškon in Kim Zorko, 7. a

Čokoladne bombice v mleku

Vir fotografije: <https://sugargeekshow.com>

EKO KOTIČEK

Paličnjaki kot domača žival

Paličnjaki so majhne živalce s podolgovatim telesom in dolgimi okončinami. Spominjajo na tanko palčko, zato imajo tudi takšno ime. So takšne barve in oblike, kot so vejice in listi, s katerimi se hranijo. Gre za njihovo varovalno barvo in obliko – takšni so, da jih ne bi opazili plenilci.

Paličnjaki spadajo med posnemovalce – so takšni kot živi listi. Zrastejo od 2 cm do 30 cm. Prehranjujejo se z robidovjem, vrtnicami in bršljanom. Nekateri pravijo, da prinašajo srečo. Zanimivo je tudi dejstvo, da če se jim odlomi roka ali noga, jim zraste nazaj.

Paličnjakov je mnogo vrst po vsem svetu. Najbolj znani so: vražji, sončni, trnasti, avstralski, obstajajo pa tudi Rossijevi paličnjaki, ki jih najdemo v našem primorju.

Tudi jaz sem letos postala lastnica paličnjakov. Dobila sem jih od prijateljice. Po mojih izkušnjah so zelo tihi, mirni in radi jejo robidovje, tako da jim moram vsak teden zamenjati liste.

Če imamo paličnjake doma, mora biti na sobni temperaturi, potrebujejo pa tudi veliko vlage, zato jih moram vsak dan pošpricati z vodo, da ostanejo v dobri kondiciji. Moji paličnjaki živijo od 1 do 2 let. Se tudi zelo hitro razmnožujejo, zato jih občasno nekaj odnesem v bližino gozda, kjer rastejo robide. Včasih jih vzamem ven, da sedijo na moji roki.

Foto: Klara Kodrič

Klara Kodrič, 7. a

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tudi letos smo na tretji petek v novembru, 17. 11. 2023, obeležili Dan slovenske hrane in spremljajoči Tradicionalni slovenski zajtrk (TSZ). Naša šola se je letos pridružila tudi vseslovenski akciji priprave tradicionalnega slovenskega kosila. Slogan letošnjega Tradicionalnega slovenskega zajtrka je »Kruh za zajtrk – super dan!«.

Sicer pa smo v povezavi s projektom izvedli mnoge dejavnosti.

- Na urah oddelčnih skupnosti smo izvedli delavnice na temo projekta – pogovarjali smo se o lokalni hrani, ekološki hrani, pomenu uravnotežene prehrane, zajtrka, o kulturnem uživanju hrane, higieni rok, tradicionalnih jedeh, kranjski čebeli in kmetijstvu.
- Izdelovali smo izobraževalne plakate o žitih na Slovenskem.
- Na kuharskih delavnicah smo pekli jabolčni zavitek, kar smo povezali s projektom *Shema sadja, zelenjave in mleka*, pekli smo tudi kruh in skutin zavitek. Skuto so učenci sami izdelali iz ekološkega mleka.
- Tudi v vrtcu so v skupini Sovice izvedli kuharsko delavnico. Spoznavali so pšenico, ki so jo zmleli v moko, iz nje umesili testo za kruh in spekli hlebčke.
- Učenci od 1. do 5. razreda ter osmošolci so v sklopu naravoslovnega dne obiskali Medeno hišico v Krškem, ki jo ureja Čebelarstva zveza Krško v sodelovanju z Občino Krško. Izvedeli so veliko o čebelah, okušali cvetlični, lipov in kostanjev med ter izdelali svečke.
- V 1. razredu so pri podaljšanem bivanju izvedli likovno delavnico z naslovom Moj zajtrk, ustvarjali pa so tudi ob branju pravljice Bogata in uboga sestra.
- Pevski zborček je zapel pesmi Zum, zum, zum, Čebelice, Čebelar ter Leti, moja čebelica in se z njimi predstavil ob tradicionalnem slovenskem zajtrku.
- Ogledali smo si posebno oddajo Ribiča Pepeta ob TSZ.
- Izvedli smo tradicionalno slovensko kosilo: zelenjavni ješprenj ter pečena prosena kaša s sadjem in medom. Recepte smo vzeli iz publikacije Recepti z okusi Slovenije.
- Sodelovali smo s Čebelarstvo Slovenije in jim poslali posnetke zapetih pesmi na temo čebelarstva.
- Pri lokalnem čebelarju smo kupili med, kupili pa smo tudi slovensko eko maslo.
- Likovne izdelke smo tudi razstavili.

Natalija Salmič

Kmetija Sinkovič

V osrčju Kozjanskega se v neokrnjenem podeželskem okolju nahaja kmetija Sinkovič. Glavna dejavnost na kmetiji je prireja mleka, ki ima že več kot 40-letno tradicijo. Z njimi že kar nekaj let sodelujemo tudi na naši šoli, saj nas v sklopu sheme šolskega mleka zalagajo z raznovrstnimi mlečnimi izdelki.

Za tokratno številko Cajtenga smo intervjuvali go. Katjo Sinkovič, ki nam je z veseljem odgovorila na vprašanja in tako predstavila njihovo dejavnost.

Kmetija Sinkovič

Vir fotografije:

<https://www.kmetijasinkovic.si/>

Koliko časa se že ukvarjate z mlekarstvom? Koliko krav imate?

1. Pri naši hiši je tradicija pridelave mleka prisotna že skoraj 60 let. Trenutno je v hlevu okoli 50 glav živine, od tega 35 krav molznic.

Kdaj ste pričeli iz mleka izdelovati mlečne izdelke?

S predelavo mleka se ukvarjamo od leta 2013, torej jubilejnih 10 let.

Kolikšen del dneva posvetite vaši dejavnosti?

Mleko gre v predelavo takoj po molži, torej zjutraj in zvečer, skoraj vsak dan. V povprečju se izdelavi izdelkov nameni najmanj 6 do 8 ur dnevno.

Koliko časa že sodelujete z ustanovami preko Sheme šolskega sadja in zelenjave in mleka?

Preko sheme šolskega mleka sodelujemo peto šolsko leto.

Katere izdelke izdelujete?

Vsi izdelki so narejeni iz polnovrednega, nehomogeniziranega mleka. Prav tako je pri izdelavi vseh izdelkov prisotna pasterizacija mleka. Izdelujemo probiotične sadne in navadne jogurte, skuto, namaze, grški tip jogurta, sadne skutke, sir za žar in frozen jogurt.

Kateri izdelek vam je najljubši oziroma ste nanj najbolj ponosni?

Vsekakor je to Frozi. Zamrznjena sladica s Kozjanskega, kot so ga nekateri poimenovali. Res sem ponosna nanj. Prinesel nam je nemalo zmag in medalj na državni in mednarodni ravni. Na kmetijo še danes privablja obiskovalce od blizu in daleč. Z njim smo napolnili police 128 trgovin ene izmed največjih trgovskih verig pri nas. Moraš ga poskusiti, če ga še nisi!

Frozi kmetije Sinkovič

Vir fotografije:

<https://www.kmetijasinkovic.si/>

in nadzorov, ampak zato, ker se je pri našem delu potrebno zavedati, da je doslednost na prvem mestu. Od njive do sirarne.

Imate za mlečne izdelke tudi družinske, skrivne recepture?

Vsa umetnost se skriva predvsem v izjemno kvalitetni osnovni surovini. Torej v visoko kakovostnem mleku. Še pred tem pa v dobri prehrani krav in skrbi zanje. Šele nato pridejo recepture. Seveda jih skrbno hranim zase. Danes že imajo kar nekaj kilometrine za sabo. Ampak še vedno se učim ...

Ali je lahko priti do certifikatov kakovosti? Katere imate vi?

Naši izdelki se ponašajo s certifikatoma Izbrana kakovost in Brez GSO. Če slediš navodilom, zahtevam in delaš tako kot moraš, ni težav. Pa ne zaradi kontrol

Šolska shema Evropske unije

Šolska shema se izvaja od 1. 8. 2017 in združuje prejšnji shemi šolskega sadja in zelenjave ter shemo šolskega mleka v enotno shemo. Glavni element šolske sheme je razdeljevanje dodatnega brezplačnega obroka sadja in zelenjave oziroma mleka in mlečnih izdelkov otrokom v izobraževalnih ustanovah.

V šolsko shemo tako uvrščamo sadje in zelenjavo, kjer imata prednost sveže sadje in zelenjava, dodatno v manjši meri pa tudi predelana sadje in zelenjava, npr. suho sadje ter kisló zelje in repa. Pri mlečnih izdelkih pa ima prednost pitno mleko ter mleko brez laktoze, dodatno pa tudi mlečni izdelki, kot so jogurt, kisló mleko, kefir, pinjenec in skuta, vsi brez dodatkov.

Natalija Salmič

LIKOVNI KOTIČEK

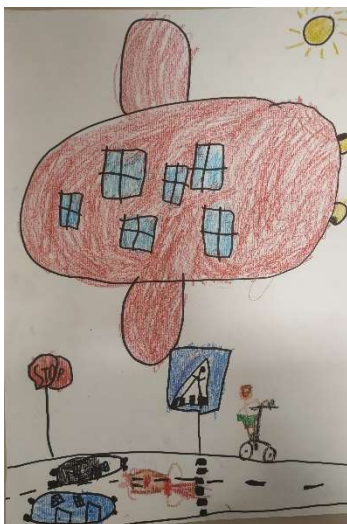
Likovni izdelki prvošolcev

Adrian Kunej, 1. a

Jakob Medvešek, 1. a

Ema Kostanjšek, 1. a

Eva Novak, 1. a

Skupinski izdelek, 1. a

Leina Hadžić Bekrić, 1. a

Leina Hadžić Bekrić, 1. a

Likovno ustvarjanje v 2. razredu

Praznična okrasitev 2. razreda

Praznična okrasitev 2. razreda

Ustvarjanje ob tradicionalnem slovenskem zajtrku

Ustvarjanje ob tradicionalnem slovenskem zajtrku

Ustvarjanje ob tradicionalnem slovenskem zajtrku

LITERARNI KOTIČEK

Branje v 2. razredu

Branje za veliko učencev ni enostavno. Potrebno je vložiti veliko vaje in truda, da branje postane tekoče. Ampak, ko se naučimo brati, pa lahko beremo marsikaj, kot pravi Tone Pavček v svoji pesmi Branje.

Predstavljamo vam mnenja drugošolcev, ali radi berejo, s kom in kaj. Uživajo v pripovedovanju sošolcev.

Branje

*Brati pomeni početi podvige.
Brati je možno marsikaj.
Recimo: grozdje in fige in knjige
in med brati še kaj.*

*Brati je na sploh enostavno.
Črke hrustaš kot zalogaj.
Teže pa je, a tudi bolj slavno,
brati pravilno in hitro nazaj.*

*A nazaj se daleč ne pride.
Pravo branje le dalje in dalje gre
čez črke in pike, čez vrte in hribe
v Koromandijo ali še dlje.*

(Tone Pavček)

Rada berem Pepelko. Berem, ko pride domov oče.

Alea Shurdhaj, 2. a

Rada berem knjige. Knjige so zanimive in z njimi odkrivam svet ter se kaj novega naučim.

Mia Zidar, 2. a

Rad berem knjige o živalih. Berem z atijem.

Erazem Omerzu, 2. a

Ne berem rad.

Žiga Hriberšek, 2. a

Rada berem zato, ker se nekaj iz njih naučim. Berem z mamico in očijem. Včasih berem tudi sama.

Nadja Tovornik, 2. a

Knjige rad berem v soboto ali nedeljo. Berem jih, ker so zanimive in se kaj novega naučim.

Julijan Jonatan Horjak, 2. a

Rada berem s sestro. Knjige mi niso najbolj všeč.

Kaja Zakšek, 2. a

Rad berem z babico. Berem knjigo Janko in Metka. Berem popoldan.

Blaž Simonišek, 2. a

Ko pridem iz šole, z mamico berem.

Leon Županić, 2. a

Rad berem z babico. Babica ima veliko zanimivih knjig. Rad berem o življenju nekoč.

Andraž Čamernik, 2. a

Rad berem, ker se veliko novega naučim. Rad berem sam. Bere, ko pridem iz šole.

Žiga Špec, 2. a

Berem vsak dan. To rada počnem sama. Berem zato, ker se vedno kaj novega naučim. Berem zanimive in zabavne knjige.

Ajna Hadžić Bekrić, 2. a

Jaz rad berem knjige zato, ker so mi zabavne. Rad berem z babico in dedkom.

Aljaž Kenig, 2. a

Rad berem.

Patrik Fekonja, 2. a

Rada berem z mamico. Berem zato, ker se kaj novega naučim.

Ema Glas, 2. a

Rad berem doma, z atijem.

Leon Mlakar, 2. a

Rad berem in poslušam, ko mi nekdo bere. Berem tudi, ko grem spat.

Florjan Kelher, 2. a

Ne berem rad.

Nik Omerzu, 2. a

Rada berem, ko so počitnice.

Lina Dular, 2. a

Ne berem ravno rad. Berem knjige o kmetiji. Berem zjutraj z mamico in atijem.

Lovro Ban, 2. a

Pustolovske zgodbe šestošolcev

Razkrita skrivnost

Pozdravljeni, moje ime je Ula Pikec. Ja, Pikec, vem, vem, malo čuden priimek, ampak meni je kar všeč. Stara sem osem let in zelo imam rada sladoled. Živim na Sovji ulici 11 in z družino imamo prelepo rumeno hišo z oranžnimi polknicami. In ja, tukaj je september. Sedaj grem v tretji razred in zelo, res zelo se veselim, da vidim svoji najboljši prijateljici Zojo Bukovec in Kim Hrastnik.

Sedim v šoli in čakam, no, saj veste koga. Prvo uro imamo matematiko, pridno poslušam in čakam, da bo konec ure. In končno glavni odmor, Zoji in Kim povem vse o medaljonu, aaa, seveda, se mi je zdelo, da sem na nekaj pozabila. No, tako je bilo, brskala sem po podstrešju, česar seveda ne bi smela, in ga našla, ta smaragdno zeleni strupen medaljon. Prav take barve je bil, na njem je bila narisana kača, v njem pa je bilo sporočilce, ki se glasi takole:

*Kri po njem brzi in to zelena, le hitro pokliči jo, saj bo rumena, pa še kako mogoče zelena.
59112 ON KR OZ.*

Lahko bi rekli, da je to neke vrste uganka, no, saj verjetno je, samo kaj pomeni 59112 ON KR OZ, to, dragi moji, pa je vprašanje. Zelena kri in rumena je, to je verjetno kača, saj je zato narisana na medaljonu.

No, skratka, Zoji in Kim sem vse povedala, oziroma ravno pripovedovala, ko je mimo prišla najbolj stroga učiteljica na naši šoli in nas nadrla: »Kaj delate tukaj, ha?! Se ne bi raje pripravile na pouk?« je še rekla, nato pa odšla. Me tri, torej Kim, Zoja in jaz, pa nismo imele druge izbire, kot da smo odšle v učilnico. Med poukom slovenščine pa sem razvozlala uganko in razkrila skrivnost:

59112 = ulica 5 in poštna številka 9112

ON KR OZ = če premešamo črke dobimo ... KRZNO.

In uganka: Piton, saj so nekatere njegove vrste rumene ali zelene. In vse skupaj dobimo, da na ulici 5, nekje v Sloveniji in poštni številki 9112, izdelujejo nekaj iz pitonovega krzna, samo kaj?

In to novico izveste v novi izdaji knjige RAZKRITA SKRVNOST.

Ula Belinc, 6. a

Reševalna akcija

Sem predsednik društva MJZ, ki je dobilo ime po začetnicah besed »motokros je zakon«. V tem društvu smo jaz, Jaka ter Mitja.

Vse se je začelo, ko je Jaka dobil nov motor. Ker sva imela motorja tudi jaz in Mitja, sem se odločil, da ustanovimo društvo MJZ. V tem društvu iščemo poti, ki so najbolj primerne za vožnjo z motorjem. Do sedaj najboljša proga je gozd soseda Jožeta, kamor nas vsakič prihaja gledat njegov sin Marko.

Nekega dne smo se peljali po gozdu in je začelo močno deževati. Morali smo se skriti pod Markov in delno naš (saj smo mu pomagali nositi veje, listje in še kaj drugega) šotor iz naravnih materialov. Ko smo čakali, da dež poneha, smo zaslišali močan pok, potem lomljenje vej, takoj za tem pa Markov krik ter jok. Takoj smo sedli vsak na svoj motor in šli iskat Marka. Ko smo ga našli, smo videli veliko, težko vejo na Markovi nogi. Mitja je takoj podal vrv, ki jo je imel za vsak primer, če se motor pokvari, Jaku ki je vrv zavezal na vejo, jo dal okoli veje ter ustvaril neke vrste škripec. Vrv je podal meni, da jo privežem na motor. Ko sem pritisnil na plin, se je veja dvignila. Jaka in Mitja sta Marka odpeljala pod šotor, kjer smo mu k zlomljeni nogi privezali palico. Ko je dež ponehal, smo Marka odpeljali domov, od tam pa so ga odpeljali v bolnišnico.

Za nagrado smo dobili Jožetov motor, za katerega smo se skregali in ga dali Marku, ki se je pridružil društvu MJZ.

To je zgodba o tem, kako smo postali dobri motoristi in prijatelji. Vsega tega se bomo še dolgo spominjali.

Jakob Župevc, 6. a

Reševalna akcija

Reševalna akcija je povezana z našim društvom. Imenuje se tajno društvo COP. Kratica COP pomeni zbirka papirja po angleško. V našem društvu nastopamo Peter kot tajnik, Bor kot blagajnik, Ida kot moja pomočnica in jaz kot predsednica. Naša naloga je, da pobereмо ves star in neuporaben papir z oglasne deske. Gospa Mara slabo misli o nas, vendar nas to ne zaustavlja.

Nekega dne je Ida zbolela. Vedno mi je pomagala pri vodenju društva. Na našem COP sestanku sem bila tiho kot miš, saj nisem hotela razpravljati brez Ide. Šla sem ven iz skrivnega mesta za COP sestanke in čez nekaj časa našla klop. Na klopi je sedel žalosten moški. Šla sem k njemu in ga vprašala, zakaj je tako žalosten in on mi je povedal, da je izgubil svojega psa. Nato sem jaz dobila idejo, ki bi pomagala njemu in društvu COP.

Hitro sem ga vprašala za sliko njegovega psa in njegovo ime. Iz svoje denarnice je vzel sliko. V trenutku, ko sem dobila sliko, me že ni bilo več. Šla sem nazaj ter povedala svojo idejo članom našega društva in začeli smo jo izvajati. Kupili smo veliko škatlic žebličkov in začeli tiskati na naš novo pridelan papir. Nanj smo natisnili sliko psa, njegovo ime in številko našega društva. Nato smo cel kraj polepili s posterji. Naslednji dan sem se zbudila ob zvoku našega telefona. Hitro sem ga dala mami, saj je vedela, kaj počnemo. Sledilo je presenečenje za ubogega lastnika. Šla sem nazaj h klopi in spet je bil tam, žalosten. Bližje sem šla k njemu in izza hrbta potegnila njegovega psa. Gospod je bil še bolj srečen kot člani našega društva, ko sem jim povedala to novico.

To besedilo naj vam bo kot sporočilo, da prijaznost ni zato, da zanjo dobiš nekaj v zameno, temveč jo občutiš. Motivacijo za temo besedila mi je dala moja najboljša prijateljica Ida, ki mi vedno da darilo, tudi če ga jaz nimam.

Pinja Ljubi, 6. a

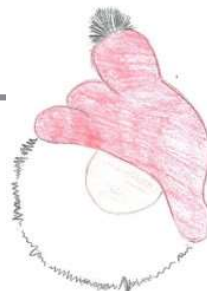
Moja morska dogodivščina

Sem član Bratovščine Sinjega delfina, ki smo jo ustanovili s prijatelji. Ime smo izbrali po ladji, s katere smo opazovali delfine sinje barve. Člani družine smo jaz, Jaka, Maj in Patrik.

S starši smo živeli na otoku. Prijatelji so me vsak dan zgodaj zjutraj zbudili. Skupaj smo odšli na plažo in se igrali pirate. Nekega dne pa je na obalo naplavilo jadrnico. Oče nas je z njo odpeljal na manjše potovanje. Zagledali smo čudovite delfine, ki so bili sinje barve. S prijatelji smo se pogovarjali o imenu ladje. Pogovarjali smo se in potem sem se le domislil, da bi jadrnico poimenoval Sinji delfin. Prijatelji so se strinjali in tako smo ustanovili Bratovščino Sinjega delfina. Prišel je čas za spanje. Vsi smo takoj zaspali, le jaz sem opazoval morje in opazil tihotapce školjk. In to ne kar navadnih školjk, temveč zelo dragocenih. Zaspal sem tudi sam in zjutraj sem očetu in prijateljem povedal za tihotapce školjk. Vsi so me čudno pogledali. Potem sem jim razložil, da je imela jadrnica visoko rdečebelno jadro in tihotapci na njej so imeli rdeče rutke zavezane okoli glave.

Odpravili smo se na morje in spet sem jih zagledal. Sedaj so jih videli tudi ostali. Poklicali smo morsko policijo. Ko je policija prišla, smo z njihovo pomočjo razkrinkali tihotapce. To je bila moja prva morska dogodivščina.

Mišel Vodopivc, 6. a

Osmošolci ustvarjajo

Moj počitniški biser

Letošnje počitnice so minile hitreje kot katerekoli druge. Kljub temu da so minile zelo hitro, sem doživela zelo veliko. Med drugim sem bila skoraj dvajset dni na morju in v toplicah z babico, ampak v spominu mi je ostalo doživetje, ki ga ne bom nikoli pozabila.

Vse se je začelo 20. avgusta. Okoli devete ure zjutraj smo pričeli našo pustolovščino. Sedli smo v avto in se odpeljali do Presladola, kjer so se nam pridružili še Grubičevi. Vozili smo se približno pet ur in hitro postali vznemirjeni, ko smo zagledali prelepo Budimpešto. Če se sprašujete, zakaj ravno Budimpešta, zagotovo niste športni navdušenec, saj so bile v zadnjem tednu počitnic vse oči uprte v svetovno prvenstvo v atletiki, ki se je odvijalo v Budimpešti. Ko smo prispeli na destinacijo, smo si ogledali hostel. Nekaj malega smo pojedli in se uredili za v mesto. Odšli smo v predel, kjer je bilo zelo veliko ljudi in atrakcij. Opazovali smo tudi t. i. The eye of Budapest ali kolo z razgledom. Seveda smo si morali ogledati prečudovit razgled. Opazili smo, da so vsi ljudje šli v isto smer in tudi mi smo sledili množici, ki nas je pripeljala do ognjemeta, ki je bil cel spektakel, saj je trajal kar 30 minut. Naslednji dan se do večera ni zgodilo nič, kar bi bilo vredno omembe, večer pa je bil popolnoma drugačen. Popoldne smo se odpravili na stadion, kjer je tekmoval odličen metalec diska Kristjan Čeh. Kristjan je bil dolgo na vrhu lestvice, ampak to je spremenil metalec s Švedske, ki je prevzel vodstvo. Zadnji Čehov met pa je letel čez 70 metrov, kar je bilo dovolj za prevzem vodstva. Vsi smo bili navdušeni. Meni in bratcu je celo pritekla kakšna solza sreče, čez dve minuti pa so se te spremenile v solze žalosti, saj je Šved prevzel vodstvo in tudi naziv svetovnega prvaka. Kljub temu nam je naše razpoloženje popravil Kristjan z nasmeškom na obrazu, s katerim smo se tudi fotografirali. Naslednji dan smo si malo ogledali Budimpešto. Obiskali smo Budimski grad in Margaretin otok. Zaradi neznosne vročine smo popoldne preživeli v vodnem parku na otoku. Zvečer smo si ogledali podelitev medalje Kristjanu Čehu ter spremljali ostale atlete na velikem zaslonu v centru mesta. Zadnji dan pa smo spremljali Tino Šutej – odlično skakalko s palico, ki je dosegla nehvaležno četrto mesto.

Tako se je naše doživetje počasi končalo. Ugotovila pa sem, da se v samo dveh minutah lahko spremeni marsikaj.

Maria Rosa Kozmus, 8.b

Ponosen sem, da sem Slovenec

Slovenija je majhna država, a kljub temu je naravno bogatejša od številnih večjih držav. Za nas, Slovence, je značilno, da smo veseli, zabavni in družabni. Slovenci zase pogosto pravijo: »Če ni zabave, jo mi naredimo.« Slovenija je geografsko zelo raznolika država. Na severozahodu najdemo gorovje, na severovzhodu leži dinarska planota. Na jugozahodu lahko najdemo tudi majhen del morja. Slovenija je tudi dom številnim športnikom, pisateljem, izumiteljem ter ostalim znanim ljudem. Na njeni zemlji je bilo najdeno najstarejše kolo, ki je staro več kot 5000 let. Slovenijo uvrščamo med mirnejše države, saj so vojne tu zelo redke. Slovenija je turistično manj obiskana država, saj je majhna in jo ljudje "spregledajo". Če bi turisti poznali njene lepote, bi bilo pri nas veliko več turistov. Nekateri Slovenci ne cenijo lepote Slovenije, a jih bodo zagotovo čez čas spoznali.

Gal Vovk, 8. b

Ponosna sem, da sem Slovenka

Pogledam skozi okno, vidim modro nebo, zeleno naravo. Slišim petje ptic ter šumenje listja v vetru. Tu sem rojena, tukaj živim.

Slovenija je prečudovita dežela; z modro zelenimi rekami, pravljичnim morjem, zasneženimi gorami ... Čeprav je Slovenija majhna država, ima prelepo naravo. To mi je zelo všeč, saj preživim veliko časa na prostem.

Ponosna sem tudi na naše športnike in kulturnike. Prav zanimivo je, da ima Slovenija toliko profesionalnih športnikov, ki se udeležujejo evropskih, svetovnih prvenstev, olimpijskih iger in so tam uspešni v različnih športih ter disciplinah. Med najbolj znanimi so Janja Garnbret, Luka Dončić, Anže Kopitar ... S ponosom spremljamo njihove tekme in se veselimo uspehov.

Med najbolj obiskane turistične kraje sodijo Postojnska jama, Velika planina, Bled, Ljubljana (kot glavno mesto Slovenije). To so slovenski biseri, ki jih vedno znova rada obiščem tudi sama.

Svet se hitro razvija in prav tako naša Slovenija. Ponosna sem, da sem, kar sem – Slovenka.

Karla Grubič, 8. a

Ponosna sem, da sem Slovenka

Ponosna Slovenka sem zato, ker imamo res zelo veliko lepih stvari v naši Sloveniji. Imamo vse, od zelo uspešnih športnikov, glasbenikov, plesalcev, hrane, narave in še veliko ostalih stvari. Najbolj mi je všeč, da kamor koli gremo po Sloveniji, so vsi zelo prijazni, tako da to veliko pove o našem narodu. Kjer koli si, vedno lahko ješ zelo dobro tradicionalno hrano, na katero smo lahko ponosni. Imamo tudi veliko običajev, pri katerih se imamo vedno odlično. Smo zelo živahen narod, zato nam ni nikoli dolgčas. Ena lepših stvari je, da se podpiramo tudi na športnem področju. Imamo res veliko zelo uspešnih športnikov, za katere vedo tudi preko naših meja. Lahko smo srečni, kjer živimo. Zato bodimo ponosni na to, kar imamo in to spoštujmo.

Žana Gorenc, 8. a

Ponosna sem, da sem Slovenka

Moja domovina me navdaja s čustvi pripadnosti, ljubezni in spoštovanja. Slovenija ima bogato zgodovino, ki sega nazaj v čase starih Slovanov in Kelto.

Slovenski jezik, kultura in tradicija so del moje identitete in ponosno jih negujem. Ponosna sem tudi na naše športnike ter kulturnike. Prav zanimivo je, da ima Slovenija toliko športnikov, ki so se udeležili evropskih, svetovnih prvenstev, olimpijskih iger in so tam uspešni v različnih športih in disciplinah. Občudujem našo naravo, od čudovitih gora do slikovitih jezer. Imamo izjemno dediščino ljudskega izročila, ki se kaže v tradicionalnih običajih, glasbi, plesu in nošah. Prav tako pa imamo tudi veliko umetniških festivalov, muzejev in galerij, ki prikazujejo sodobno umetnost in kulturno ustvarjanje.

Svet se hitro razvija in prav tako naša Slovenija. Ponosna sem, da sem Slovenka.

Hana Škoberne, 8. b

Ponosna sem, da sem Slovenka

Moja domovina Slovenija je zelo edinstvena dežela. Že v prazgodovini so tu bivali ljudje, ki so preizkušali in raziskovali najrazličnejše stvari. Predvidevam, da so imeli zelo radi glasbo, saj so izdelali domnevno najstarejše glasbilo. Ta tradicija se je ohranila še do dandanes, ko so se ljudje zbrali in peli, plesali ter se zabavali. Na žalost se mi zdi, da so današnja generacija bolj prevzeli telefoni in družbena omrežja. Ampak kljub vsemu bi bil greh, če vseh teh lepot Slovenije ne bi občudovali. Res sem ponosna, da živim v tako lepi državi. Imamo vse, kar ti srce poželi: hribe, gore, reke, slapove, gozdove, morje ... Seveda pa ne moremo mimo strašljivih dogodkov po svetu. Vesela sem, da nas zaenkrat še nihče ne ogroža in upam, da bo tako tudi ostalo. Tako vidimo, da čeprav je Slovenija v nasprotju z ostalimi državami zelo majhna, se v njej živi zelo lepo. Na to moramo biti vsi njeni prebivalci zelo ponosni.

Živa Župevc, 8. b

Devetošolci in njihova literarna razmišljanja

Romeo in Julija današnjih dni

Današnji življenjski stil in slog se zagotovo razlikujeta od tistega v mladosti naših staršev in njihovih prednikov in tako dalje.

Dandanes za nekatere ljudi ni nič nenavadnega, če sta skupaj dve ženski in dva moška. V starih časih je bilo to zagotovo čudno in morda tudi nezakonito. Seveda ima vsakdo svoje mnenje, ki drugačno od drugega. V tem spisu oz. pripovedi pa se želim posvetiti starim ljubezenskim klasikam, kot je na primer Romeo in Julija. Točno ta Shakespearova najbolj znana tragedija je odraz prave ljubezni in dokazuje tudi, kako daleč bi šli za nekoga, ki ga ljubimo. Kljub temu da jih dandanes veliko razmišlja in ima napačno predstavo o bližnjem razmerju, se najde tudi kakšen par, ki si za podobne stvari vzame čas. Slučajno poznam takšen par. Imata pa zelo podobno zgodbo, kot Shakespearova Romeo in Julija. Gre pa tukaj tudi za sprti družini, pa še iz različnih držav prihajata.

Naš ljubi Romeo tako prihaja iz Francije, naša Julija pa iz Španije. Ljubimca sta se spoznala preko družabnih omrežij (kar danes ni nič nenavadnega). Na začetku sta bila oba malo skeptična in negotova, vendar ko sta se spoznala v živo, sta ugotovila, da so bile vse skrbi odveč. Vsaj tako sta mislila. Na družinski večerji, ki ni trajala dolgo, sta ugotovila, da družini druga druge ne odobravata. Za povrh pa sta družini že generacije sprti. Naša golobčka pa sta se svetu očitno odločila prikazati resnično zgodbo Romea in Julije. Njuna skrivnostna zveza je trajala vsaj 3 do 4 leta, saj sta se pri 19ih poročila tako mlada in neizkušena. Kakšna škoda! Po poroki sta se odločila oditi iz rodnih držav in prepotovati svet.

Seveda pa se mora v vsaki tragediji nekaj zalomiti. Nekaj dni pred odhodom sta se družini po naključju ponovno srečali. Julijin bratranec, ki je prepoznal Romea, ga je napadel in ga začel pretepati. Romeo se ga je poskušal otresti, ker pa se Tybalt ni dal, se je moral Romeo znajti drugače. Tako je Tybalta nekajkrat udaril, a premočno, saj je ta izgubil življenje. Ljubimec se je prebil skozi množico ljudi, ki se je nabrala in svoji ljubljeni sporočil, naj odide čim prej, češ da pride za njo. Julija je tako zares odšla, upajoč, da kmalu ponovno vidi svojega ljubega. Ponudila sem ji, da lahko ostane pri meni, saj sva bili dobri prijateljici. Med njenim »obiskom« mi je vse povedala, ker pa se moje radovednosti ne da brzdati, sem jo vprašala, ali je že kdaj slišala za Shakespearja. Rekla je, da ne, a ji ne verjamem ravno najbolj. Romea ni bilo že cela dva tedna, tako da je Julija postala paranoična. Rekla sem ji, naj ne skrbi, a me ni poslušala, saj sem jo naslednji dan našla čisto zadrogirano. Kar pa je bilo zelo čudno, saj Juli – kakor sem jo klicala – ni nikoli pila ali se drogirala. Iz stanovanja sem odšla samo in res samo poiskat zdravnika, nakar se je pojavil Romeo in zagledal svojo ljubljeno popolnoma onemelo. Ravno do stanovanja sem prišla z zdravnico, ko sva obe slišali glasen pok oz. strel.

Poleg zadrogirane Juli je sedaj s preluknjano glavo ležal mrtev Romeo. Vedeli sva, da je zagotovo mrtev, ko pa je zdravnica pregledala Juli, je ta rahlo odprla oči, zagledala kri in mrtvega Romea in menda zaradi tega doživela srčni napad in še sama izgubila življenje.

Na pogrebni slovesnosti sta si družini celo izrekli sožalje in si obljubili, da bosta ta spor zakopali skupaj z ljubeznijo njunih otrok. Morda pa sta to celo bila prava Romeo in Julija. Nekaterih stvari pač ne bomo nikoli vedeli. Ali pač ...?

Tjaša Kostevc, 9. a

Slovenski protestantje za mizo

Danes mi je oče sporočil, da se končno lahko tudi sam pridružim skrivnemu protestantskemu sestanku v cerkvi v Rajhenburgu. Ker živim v bližini, sem se do cerkve odpravil peš. Na poti sem srečal svojega učitelja Adama Bohoriča, zato sva pot prehodila skupaj. Pred cerkvijo sta naju že čakala moj oče, Jurij Dalmatin, in Primož Trubar, avtor prve slovenske knjige, ki se je močno mrščil.

Sestanka se je udeležilo pet ljudi – jaz, moj oče Jurij, Adam Bohorič, Primož Trubar, pridružil pa se nam je tudi rajhenburški duhovnik, katerega ime sem pozabil. Srečanje je trajalo dve uri in pol in čutil sem velik ponos, ker sem lahko poslušal modre misli vodilnih slovenskih protestantov. Sestanek je potekal tako, da smo sedli v krog in vsak je imel priložnost povedati kakšno idejo za knjigo, pesem ali pridigo.

Možje so poudarjali pomen prevoda Katekizma in Svetega pisma v slovenščino. Vnela se je burna debata o tem, kakšen knjižni jezik bi morali uporabljati, največ pa sta se prepirala moj oče in Adam, ker sta neprestano popravljala drug drugega, ko sta govorila. Sam si nisem upal veliko posegati v razpravo, pa tudi gospod Trubar je bil precej tiho, ker je razmišljal o smrti še ene žene in o novem domu, ki ga bo moral urediti.

Ko je bilo sestanka konec, nam je duhovnik pokazal pot do kozolca, kjer so vaščani organizirali pogostitev z vinom, kruhom, kislim zeljem, klobasami ter žganci s kozjim mlekom. Na pogostitvi so se nam pridružili tudi kmetje, ki so živeli v bližini tistega kozolca.

Gostijo, na kateri so se vsi razživali, je prekinila Adamova žena, ki je jezna prišla do kozolca in Adama za uho odvedla domov, saj ji je rekel, da gre samo na sestanek. Primož in moj oče sta na kozolcu prespala, sam pa sem se počasi odpravil proti domu in razmišljal o vseh idejah, ki sem jih slišal na sestanku.

Lučka Colarič, 9. a

Pismo učitelju Bohoriču

Wittenberg, 1581

Spoštovani g. Bohorič!

Pišem vam, saj je minilo že kar nekaj časa, odkar sem vas nazadnje srečal. Kako ste? Imate veliko novih učencev? Upam, da so zelo bistri in pridni, ne pa kot tisti, ki sem jih spoznal, ko sem bil prvič pri vas v šoli v Krškem.

Veliko stvari se mi je pripetilo od najinega zadnjega srečanja. Naj vas pomirim, da zaradi študija v Wittenbergu, ki zahteva zelo dobro znanje nemščine, nikakor nisem pozabil na ljubi domači slovenski jezik. Za to ima poleg vas velike zasluge tudi gospod Primož Trubar, ki je res zelo prijazen. Pomaga mi s študijem in ves čas skrbi, da ostanem v stiku s slovenščino. Dolge noči na Nemškem tako pogosto preživljam ob pisanju slovenskih besedil, če ne gre drugače, pa berem Katekizem g. Trubarja.

Veliko srečo imam, da me podpirajo tudi drugi slovenski protestantje. G. Sebastijan Krelj, ki je prišel pred kratkim, g. Janž Mandelc in še ostali. Morda se sprašujete, zakaj nas je toliko v Wittenbergu in ali smo vas morda zapustili samega na Kranjskem. Sploh ni tako! Novice vam sicer nisem želel povedati v pismu, ki vam ga sedaj pišem, vendar na žalost ne gre drugače. Gospodje in jaz bi vas radi povabili in prosili za sodelovanje pri izdaji protestantskih knjig. Imamo kar nekaj idej in nas zanima, kaj si mislite o njih. Želeli bi vas prositi za pomoč pri širjenju protestantskih knjig po Kranjskem. Čeprav se nerad hvalim, vam moram zaupati, da uresničujem vašo in Trubarjevo idejo – prevod Biblije v slovenski jezik je skoraj že končan! Zavedam se, da je to zelo velika čast in priložnost zame. Ljudem lahko končno pokažem, koliko znanja nosim v sebi. Biblija bo tako kmalu sledila potem Trubarjevega Abecednika in Katekizma in bo še zadnja izmed treh knjig, ki jo bomo poskušali pretihotapiti na Kranjsko. Tukaj pa bi potrebovali vašo pomoč pri njenem širjenju po deželi.

Vabim vas torej, da se nam pridružite v Wittenbergu na sestanku. Razumeli bomo, če ste zaposleni in se nam ne boste mogli pridružiti, bi pa vas bili zelo veseli. Prosim, če imate kakšnega mladega nadobudnega protestantskega učenca, ga pripeljite s sabo. Tako bo tudi on morda zrasel v kaj velikega. Ne bom lagal, ko rečem, da ste kot učitelj in mentor iz mene napravili najboljše, kar se je dalo. Res sem vam hvaležen, čeprav ste bili mnogokrat strogi do mene. Veseli me tudi, da ste me spodbujali k učenju, četudi takrat še nisem bil ravno pri volji zanj. Zagotovo pa mi brez vaše pomoči ne bi uspelo priti tako daleč. Tako da se vam neštetokrat zahvaljujem za vse, kar ste zame storili.

Sedaj pa bi bilo morda bolje, če končam s temle dolgim pismom, saj ne želim, da pride v napačne roke. Kmalu nasvidenje!

Jurij Dalmatin, vaš zvesti učenec

Tjaša Kostevc, 9. a

Pozdrav v Krško

Wittenberg, 1584

Draga mati in oče!

Že dolgo se nismo videli in veliko se je že zgodilo od našega zadnjega srečanja. Sedaj sem v Wittenbergu s skupino enako mislečih prijateljev. Skupaj delamo na tem, da bi v slovenščino prevedli Biblijo, Sveto pismo.

To se mi zdi zelo pomembno, menim namreč, da bi morali vsi ljudje brati v svojem maternem jeziku. Še posebej pa Sveto pismo, zato da duhovniki ne bi mogli v svojih pridigah širiti lažnih zgodb. Vsak bi se lahko naučil brati s pomočjo Trubarjevega Abecednika in potem bi lahko sam prebiral svetopisemske nauke.

S seboj v Wittenbergu imam dva korektorja in dva pomočnika. Eden od korektorjev je tudi moj stari učitelj in mentor, Adam Bohorič. Ali se ga spomnita? Pri njem v Krškem sem se začel učiti, ko sem bil še čisto majhen. On in Primož Trubar sta mi omogočila, da sem nadaljevalo svojo učno pot tudi v Nemčiji. Z nami so tudi Adamov sin, Adam Bohorič mlajši, Lenart Mravlja in pa Janez Znojilšek. V Wittenberg smo prišli z namenom, da bi Biblijo natisnili, ker to v Ljubljani žal ni bilo mogoče. Tiskarji so odlični in hitro napredujejo. Ko bodo knjige natisnjene, jih bomo v sodih pripeljali nazaj v Slovenijo. Biblija pa ni edina, ki jo sedaj tiskamo. Tudi gospod Bohorič je napisal knjigo, prvo slovnico slovenskega jezika. Naslovil jo je Zimske urice, idejo za naslov pa je dobil od mene.

Ko zaključimo s tiskanjem, grem v Ljubljano, tam bova z Bohoričem prodajala knjige. Ko pa bo vsega tega konec, pa se vrnem nazaj v Krško, takrat vaju obiščem, obljubim. S seboj pripeljem tudi vajinega vnuka, da ga bosta lahko spoznala.

Vajin Jurij

Nika Kovačič, 9. a

RAZVEDRILO

Božične uganke

1. Je rdeče barve in ima nekaj belega. Vsak se je razveseli, ko jo nosi. Kaj bi to bilo?

2. Je pisane barve, ima mašnico in notri nekaj skriva. Vsakega razveseli, razveseli se ga tudi ti. Kaj bi to bilo?

3. Je zelo visoka in zelo lepa, ko jo okrasimo s pisanimi barvami. Pod njo nas čaka vedno nekaj lepega. Zelo jo imamo radi, ko smo ob njej zbrani.

4. Je navihan in je zvest, je priden kot mravlja, zato je večkrat utrujen in zaspan. Kaj bi to bilo?

5. Njami, še bi mami, to imamo vsi radi na božični večer.

6. Zelo mi je mrzlo ko si zraven mene mi je toplo. Kaj bi to bilo?

7. Hopsa hops po nebu skačem gor in dol, levo desno. Ali veš, kaj sem ?

8. Kaj nas po noči gleda, ko na nebu sveti ?

9. Sem mehak in lep, ko me nosiš, sem še lepši .

Leja Glas, 6. a

Rešitve: 1. božična kapa, 2. darilo, 3. novoletna jelka, 4. Božičkov škrat, 5. potica, 6. objem, 7. zvezdni utrinek, 8. luna, 9. šal

1. Iz kuhinje diši pri tem lahko pomagaš tudi ti! Kaj lahko bi to bilo?

2. Je oranžne barve in pri njem lahko grejemo se vsi. Ko ti je mrzlo prideš zraven njega tudi ti!

3. Na vratih visi in nam dom krasi. Kaj je to?

4. Na zelenem vsako leto visimo, lahko tudi pademo in se razletimo! Kaj smo me?

5. Piškote poje, ponoči ne spi, ko otroci se zbudijo, hitro odhiti.

6. Bele smo, spet pozimi rajamo! Kdo smo?

7. Lahko lesene ali plastične smo. Z njimi spuščamo po bregu se, le če sneg pride. Kaj smo?

8. Jelko na vrhu krasi. Kaj je to?

9. Lahko razbijem se. Krasim sobe. Potreseš me. Kaj sem jaz?

Tia Tršelič, 6. a

Rešitve: 1. piškoti, 2. ogenj, 3. venček, 4. bunkice, 5. Božiček, 6. snežinke, 7. sani, 8. zvezda, 9. snežna krogla

Osmerosmerka Prazniki

A	D	V	E	N	T	N	I	K	O	L	E	D	A	R
N	A	R	A	V	O	E	S	L	O	V	J	R	E	I
G	R	O	V	O	Z	I	J	P	I	G	N	U	I	N
E	I	Č	F	I	K	A	R	N	O	E	M	Ž	B	A
L	L	A	N	A	E	I	A	Č	A	N	L	I	M	L
I	O	Č	A	K	Č	G	N	K	B	S	A	N	I	V
K	L	O	K	P	I	R	A	F	L	N	K	A	E	B
O	D	K	L	O	Ž	A	P	I	J	E	A	T	N	C
R	I	O	E	M	O	Č	G	L	I	Ž	J	E	D	Š
K	M	L	J	U	B	E	Z	E	N	A	N	A	R	J
E	N	A	E	T	O	N	V	E	R	K	E	M	A	T
Ž	I	D	L	H	Ž	O	E	L	I	P	D	U	N	I
L	K	A	E	H	I	A	Z	I	M	A	E	M	I	J
O	J	A	N	T	Č	K	D	E	C	E	M	B	E	R
P	O	M	I	L	O	P	A	M	L	I	J	Ž	Č	O

V vseh smereh poišči:

- ANDVENTNI KOLEDAR
 - ANGELI
 - BOŽIČ
 - BOŽIČEK
 - DARILO
 - LJUBEZEN
 - DRUŽINA
 - MEDENJAK
 - DECEMBER
 - JELKA
- SANI
- VROČA ČOKOLADA
 - JELEN
 - SNEŽAK
 - ZIMA
 - SNEG
 - ZVEZDA
 - IGRAČE
 - SANJE
 - DIMNIK

Praznični horoskop

KOZOROG

Kozorogi boste cele praznike preživeli za zvezki in tako ne boste imeli časa za praznično okraševanje smrečice.

VODNAR

Cele praznike boste preživeli na treningih in tekmah, doma vas ne bo nič, družina vas bo pogrešala.

RIBI

Zgodilo se vam bo nekaj, kar vas bo zelo šokiralo.

OVEN

Ko se boste odšli drsat, se boste zaleteli v svojo simpatijo.

BIK

Med peko piškotov se vam bodo vsi zažgali.

DVOJČKA

Zaradi prevelike količine obveznosti boste pozabili kupiti darila za družino.

RAK

Zaradi premoženja, ki ga boste zapravili za darila, boste počitnice v joku preležali v postelji.

LEV

Po božični večerji boste priredili pravi božični koncert.

DEVICA

Pred prazniki boste generalno pospravili celo hišo, tako da vam bodo vsi sosedje zavidali.

TEHTNICA

Pred božičem se boste zaradi neprimernih želja po darilih skregali z najbližjimi.

ŠKORPIJON

Da bi našli skrita božična darila, boste preiskali vsak kotiček hiše.

STRELEC

Maček vam bo podrl skrbno postavljeno božično jelko.

Maja Hriberšek in Lucija Koren, 8. b

Praznične šale

Praznično voščilo

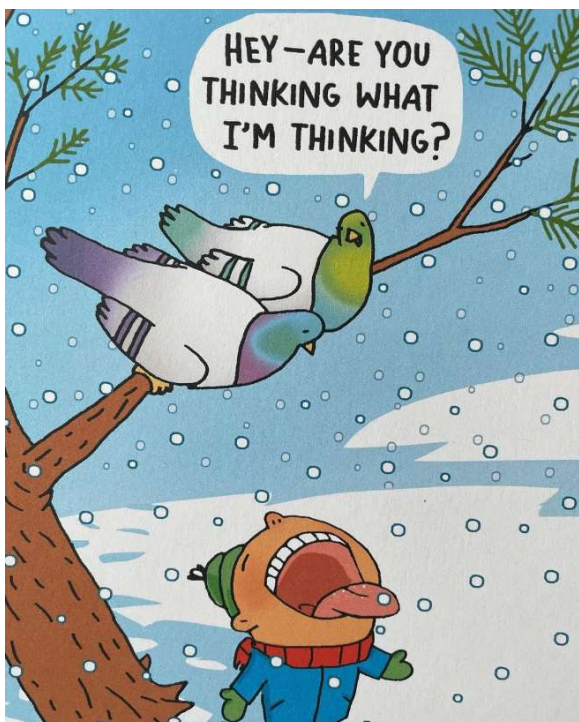
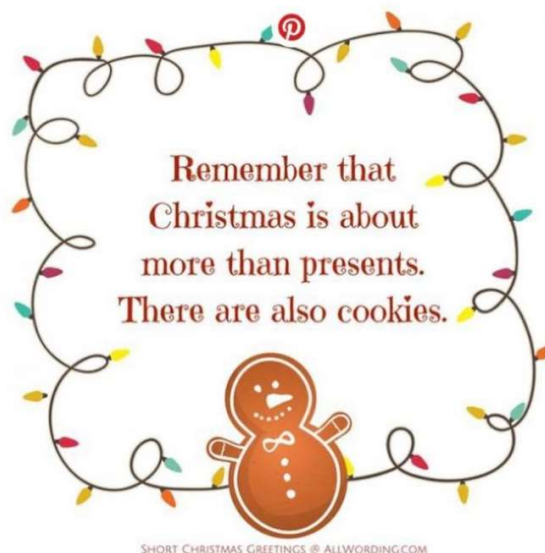
Sosed pride k sosedu voščiti vesele praznike.

Na vratih reče: »Spoštovani sosed, želim vam vse tisto, kar vi želite meni.«

Sosed zaloputne z vrati in odvrne: »Da vas ni sram!«

Najbolj priden je očka

Božiček je obiskal družino in vprašal: »Kdo je bil najbolj priden in je naredil vse, kar je zahtevala mama?« Otroci zavpijejo vsi v en glas: »Očka!«

Karla Grubič, 8. a

- **CAJTENG**, časopis OŠ Adama Bohoriča Brestanica, številka 18, letnik 2023/2024
- **Uredništvo:** Šolska cesta 29, 8280 Brestanica
- **Mentorica in urednica:** Andreja Dvoršek
- **Novinarji:** Ula Belinc, Leja Glas, Sara Kočevar, Leana Kunej, Tia Napret, Brina Omerzel, Zara Povhe, Tia Tršelič, Nikita Cvirn, Žan Jevšnik, Žana Jevšnik, Čerim Jusić, Klara Kodrič, Zoja Moškon, Andraž Povhe, Tilen Resnik, Nika Zakšek, Kim Zorko, Žana Gorenc, Karla Grubič, Maja Hriberšek, Lucija Koren, Maria Rosa Kozmus, Lučka Colarič, Natalija Jankovič, Nika Kovačič, Karin Škoberne
- **Naslovnica:** Mia Stopar
- **Likovni in literarni prispevki:** učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Drugi sodelavci:** učitelji in učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Likovna ureditev** (ilustracije – cliparti): učenci z mentorico Uršo Vidmar
- **Ostali cliparti in ozadja:** prosto dostopno spletno gradivo (Pinterest)

